

målet indhentet en udtalelse fra Socialministeriet, der har oplyst, at det i forbindelse med ændringerne i udlændingeloven i 1992, jf. lov nr. 482 af 24. juni 1992, blev forudsat, at Socialministeriet fortsat skulle behandle ansøgninger om dispensation fra en erklæring om forsørgelse i sager, hvor der var søgt om opholdstilladelse inden lovens ikrafttræden, dvs. hvor ansøgningen er indgivet før den 27. juni 1992. Stramningen i udlændingeloven finder således ikke anvendelse på ansøgninger om familiesammenføring, der er indgivet før lovens ikrafttræden.

I sager, hvor der søges om opholdstilladelse efter den 27. juni 1992, skal Socialministeriet ikke tage stilling til, om forsørgelseserklæringen kan opfyldes. Efter ændringen af udlændingeloven ved lov nr. 421 af 1. juni 1994 skal kommunalbestyrelsen i tilfælde, hvor den herboende (garanten) har påtaget sig at forsørge ansøgeren, og der senere ydes ansøgeren hjælp efter lov om social bistand til forsørgelse, pålægge garanten at yde betaling for hjælpen. Sådant betaling kan af kommunalbestyrelsen inddrives hos garanten efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter.

For ansøgninger om familiesammenføring, der er indgivet efter den 27. juni 1992, er det således kommunalbestyrelsen, der påser, om garanten opfylder den afgivne forsørgelseserklæring.

Efter bistandsloven er ret til bistand i form af vedvarende hjælp til forsørgelse betinget af dansk indfødsret.

Der kan imidlertid efter bistandsloven ved aftale med andre stater eller internationale organisationer gives personer, der ikke har dansk indfødsret, ret til vedvarende hjælp til forsørgelse under ophold her i landet.

Bliver der behov for vedvarende hjælp til forsørgelse af en person, der ikke har dansk indfødsret eller ret til hjælp på grundlag af aftale med andre stater eller internationale organisationer, følger det af bistandsloven, at Socialministeren eller den myndighed, ministeren giver bemyndigelse hertil, afgør, om pågældende skal hjemsendes.

Det fremgår videre af bistandsloven, at der dog ikke træffes beslutning om hjemsendelse af udlændinge, der bor her i landet med henblik på varigt ophold, og som lovligt har boet her i landet i mere end de sidste 3 år. For personer, der inden den 27. juni 1992 har ansøgt om opholdstilladelse eller lovligt har taget bopæl her i landet, er fristen 2 år.

I forbindelse med ændringerne i udlændingeloven oplyste Socialministeriet i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål 33 (L 257 – bilag 30) fra Retsudvalget bl.a., at der, hvis den herboende (garanten) opfylder sin forsørgelsespligt, ikke bliver behov for at yde vedvarende hjælp, og at der derfor ikke opstår behov for at tage stilling til, om der skal træffes afgørelse om hjemsendelse efter bistandsloven. Men hvis den herboende helt eller delvis undlader at overholde forpligtelsen, vil dette indgå som et moment i afgørelserne om hjemsendelse.

Har den herboende i forbindelse med behandlingen af sagen over for udlændingemyndigheden godtgjort at kunne overholde forsørgelsespligten, og opstår der senere spørgsmål om vedvarende hjælp til forældrene, må udgangspunktet efter Socialministeriets opfattelse være, at forældrene skal hjemsendes. Skønnes det imidlertid, at garantens økonomiske forhold har ændret sig på grund af upåregnelige forhold, som ikke kan bebrejdes garanten, vil Socialministeriet være indstillet på, at der ikke skal ske hjemsendelse.

I tilfælde, hvor udlændingemyndigheden har undladt at stille krav om, at den herboende påtager sig forsørgelsespligten, vil dette, hvis der ydes vedvarende hjælp til ansøgeren, i forhold til spørgsmålet om hjemsendelse efter bistandsloven have den betydning, at der som udgangspunkt ikke skal ske hjemsendelse. Det samme gælder ifølge Socialministeriets udtalelse, hvis der er stillet krav om en forsørgelseserklæring, men det ikke er krævet, at garanten skal kunne godtgøre at kunne klare forsørgelsen. Hvis garanten imidlertid f.eks. på grund af ændrede økonomiske forhold helt eller delvis kan bidrage til forsørgelsen og ikke gør det, vil udgangspunktet dog være, at der skal ske hjemsendelse.

Socialministeriet henholder sig til ovenstående bemærkninger afgivet til brug for besvarelsen af spørgsmål 33 fra Retsudvalget. Det kan tilføjes, at det, forinden Socialministeriet kan træffe afgørelse om eventuel hjemsendelse, bør være oplyst i kommunalbestyrelsens indberetning om, at en garant ikke har overholdt forsørgelseskravet, om der er fastsat en betalingsordning i medfør af udlændingeloven, og – hvis den ikke er overholdt – hvad der er gjort med hensyn til at inddrive betalingen.

Socialministeriet har endelig oplyst, at man ikke har truffet afgørelse om hjemsendelse efter bistandsloven vedrørende forældre, hvor ansøgningen om opholdstilladelse er indgivet efter den 27. juni 1992.